

Еднаквите интереси на сърби и гърци предъ опасността отъ България ги сбличаваха и на 19 май 1913 год. тѣ заключиха въ Солунъ съюзъ, насоченъ противъ България. Съ това се разтури окончателно Балканскиятъ съюзъ.

Въ договора между Сърбия и Гърция бѣ предвидено:

1. Дветѣ страни да си гарантиратъ взаимно владенията и, ако една отъ тѣхъ безъ предизвикателство бжде нападната, да си помогнатъ взаимно съ всичкитѣ си въоръжени сили.

2. Когато ще се дѣлятъ земитѣ, които ще бждатъ отстъпени отъ Турция на балканскитѣ държави, дветѣ страни да не се споразумяватъ поотдѣлно съ България.

3. Да не се допустне да се вмѣкне между тѣхнитѣ владения западно отъ Вардара друга държава.

Общата граница между Сърбия и Гърция да минава: южно отъ Охридското езеро, презъ срѣдата на Прѣспанското езеро, с. Рахманли, вододѣла между рѣкитѣ Черна и Мъгленица, 3 клм. южно отъ Гевгели. Границата между България и Сърбия да върви отъ Гевгели по р. Вардаръ, Бойлия дере, р. Крива Лакавица, р. Брѣгалница, р. Злетовска, върха Руенъ. Границата между България и Гърция да бжде Гевгели, Давидово до Бѣласица планина, право на югъ до Кукушъ, северно отъ моста Орлякъ на Струма, презъ езерото Тахино, по р. Ангиста до морето източно отъ залива Лефтера.

4. Ако България не се съгласи на тѣзи граници, ще ѝ се предложи да се предостави спора за разрешение отъ великитѣ сили. Ако ли тя откаже и се опита съ сила да наложи своитѣ искания, то дветѣ страни се задължаватъ да си помагатъ съ всичкитѣ си въоръжени сили и да сключатъ следъ това миръ непременно заедно.

Ромъния за своя неутралитетъ презъ време на войната съ Турция поиска да ѝ се даде една ивица отъ Добруджа, а новата граница да се премѣсти северно отъ Добричъ и Балчикъ. Въпросътъ бѣ отнесенъ за разрешение отъ международната комисия въ Петербургъ. Комисията реши като възнаграждение на ромъния неутралитетъ да ѝ се даде гр. Силистра.

Русия, която споредъ военната конвенция 1902 год., сключена между нея и България, поемаше задължението да гарантира цѣлостта на България, се отказа отъ тази конвенция въ началото на Балканската война.

Благодарение на сръбски и грѣцки интриги въ Ромъния се създаде едно враждебно настроение срещу България, което се завърши съ обявяване на обща мобилизация на ромънската войска.

На 23 юний въ Скопие, следъ размѣна на мисли между представителитѣ на сръбската, ромънската и грѣцката войски, се взе решение: когато грѣцитѣ достигнатъ Горна Джумая, а сръбитѣ Царево село, да се започне общо настѣпление отъ всички страни срещу София.

Турция подозираше, че войната между съюзницитѣ за подѣлбата на отстъпенитѣ отъ нея територии е неизбежна, и затуй отложи демобилизацията на войската си, съ цель при благоприятенъ моментъ да възвърне частъ отъ изгубенитѣ си територии.